

דבר נשגב זה ראינו אצל רבי אברהם יוסף ז"ל, אשר ה"דעת סופר" כה אהב אותו, ולמרות עיסוקיו הרבים, דלתו היתה פתוחה לכל יהודי, וקיבלו בסבר פנים יפות. בכל עת שנפגשנו היה מקדמני בברכות באומרו "כמה אהב אותכם הרבי זצ"ל החשב סופר", וכך היה מקדם כל אחד ואחד בלבביות ובמאור פנים, בבחינת כל היום חונן ומלווה.

ומשום כך זכה "זורעו לברכה", שבלעה"ר גידל וחינך את משפחתו העניפה לתפארת אבות, בנים וחתנים ונכדים ינינים כולם זרע ברך ה', ומזה רואים את הרצינות והחשיבות של החינוך אשר העניק יחד עם להבחל"ח אלמנתו הרבנית תחי', שהיתה שותפה למעשיו הכבירים, וביודעי קאמינא מנין באה, מאיזה בית גדול וקדוש של אביה הקוה"ט מורינו ורבינו הקדוש זצ"ל.

זכורני שפעם ישבתי עם אבי ז"ל אצל הדעת סופר, וישב שם בנו הבעל ה"חשב סופר". אמר לי אבי, "ראה, בנו של הרבי (ה"חשב סופר", שהיה עוד צעיר לימים באותו זמן), בקיא ברוב תשובות חתם סופר בע"פ". הוא היה מתמיד ותלמיד חכם עצום – ומדריגתו הגדולה זה ניכר על נכדיו וניניו.

¹²³⁴⁵⁶⁷ תחיל

ואסיים בדברי החתם סופר, סבו של הנפטר החשוב:

בשו"ע או"ח סימן תק"פ הדין בימים שמתענים בהם, מונה המחבר "באחד בניסן מתו בני אהרן" "בא' באב מת אהרן", וכו' "בשמונה בטבת בא חשיכה לעולם כי נכתבה התורה יונית", "בט' בו לא נודע איזה היא הצרה שאירע בו". ומקשה הטורי זהב והלא איתא במסכת סופרים בט' טבת "מת עזרא הסופר ולמה אומר המחבר "לא נודע" וצ"ע רב".

ואומר החתם סופר דברי טעם מתוקים בדברי המחבר, שהעולם לא ידע את עומק האבירה שבהסתלקות עזרא הסופר. וזהו הפירוש "בט' בו לא נודע איזה היא הצרה שאירע בו".

התאספנו כאן הערב לזכור יהודים שמסרו נפשם למען הכלל בחייהם, וממילא "במותם לא נפרדו, לזכור תמיד הצבי ישראל על במותיך חלל".

¹²³⁴⁵⁶⁷ תחיל

אני מאחל לבניו החשובים של הנפטר הדגול ואת חבריו הקרובים והעסקנים שמבינים באיזה מצב אנו נמצאים, שיהיה להם הכח והסיעתא דשמיא, שיהיו שלוחא דרחמנא, שהקב"ה ירים את כבוד התורה, את כבוד היהדות, החרדית.

החתם סופר אומר על הפסוק "והיה מספר בני ישראל אשר לא ימד ולא יספר", ונאמר על אמו של משה רבנו "אשה אחת ילדה ששים ריבוא", בהטעימו שאנו בני אנוש לא יכולים לספור, אבל בשמים סופרים את הנשמות.

יש לו לרבי אברהם יוסף ז"ל זכויות רבות בפעולו למען לומדי התורה, אך אנו לא יכולים לספור אותן.

הקב"ה יעזור שיהיה מליץ יושר לאלמנתו הרבנית תחי', למשפחתו העניפה ולכלל ישראל שנזכה "לאור חדש על ציון תאיר ונזכה כולנו במהרה לאורו", בנחמת ציון וירושלים, במהרה בימינו, אמן. ●

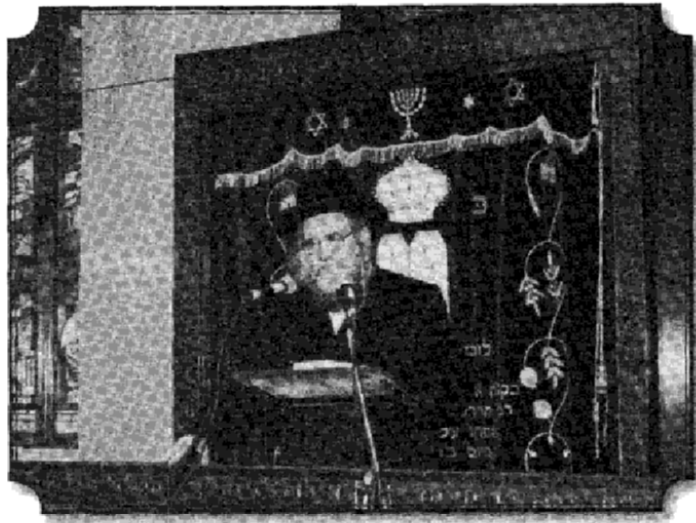

כ"ק הגה"צ רבי שמעון למברגר שליט"א גאב"ד מאקווא

בהספד במלאת שבעה לפטירתו
בית המדרש סדיגורה תל אביב

"באר חפרוה שרים במחוקק במשענותם"

ברשות כבוד קדושת מרן
האדמו"ר שליט"א, ברשות
כל הקהל הקדוש הזה. בדברי
הספד צריך זהירות מיוחדת,
בפרט אצל החסידים, וביותר
מזרע קודש בחצר רוזין היתה
זהירות מיוחדת במינה. ואע"פ
שבחזו"ל מצינו ביטויים חריפים
מאד על "מאן דמתעצל
בהספידו של ת"ח" כדאיתא
במסכת שבת (קה:). אבל ידוע
מהרב מטשעבין וצ"ל שאמר
שאם היה בכוחו היה מבטל
את כל ענין ההספדים, ובודאי
שיש כמה טעמים בזה ובפרט

אדמו"ר החסידות
המאקווא

שזה דברי חזו"ל ברש"י בספר יהושע, והסיבה לכך היא כדי שיוכלו להגדיר נכונה נשמה ולתקן פעולה
של נשמה בעולם, ואם ח"ו לא מגדירים נכון, ולא מתעמקים ומתבוננים במהותה של הנשמה אזי יכולים
להביא לתוצאה הפוכה ר"ל.

וכך אנו מוצאים ברש"י סוף ספר יהושע עה"פ (יהושע כד, ל) "ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת
סרח מצפון להר געש", ואומר רש"י – "ובמקום אחר קורא אותה תמנת חרס, על שם שהעמידו תמנות
חמה על קברו, ר"ל זה הוא שהעמיד החמה וכל העובר עליה אומר חבל על זה שעשה דבר גדול כזה
ומת". ואיתא בחזו"ל על המשך הפסוק "מצפון להר געש", "ר' ברכיה ורבי סימון בשם רבי יהושע בן לוי,
חזרנו על המקרא ולא מצאנו מקום ששמו הר געש אלא מה הוא הר געש ע"י שנתרשלו ישראל בו ולא
הספידוהו כראוי רצה הקב"ה להגעישי עליהם ההר ר"ל שגעש ההר ביום קבורתו (הובא ברד"ק עה"פ)".
והגמרא בשבת קה: אומרת "אמר ר' יהודה אמר רב כל המתעצל בהספדו של חכם ראוי לקוברו בחייו
שנאמר ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש, מלמד שרגש עליהם
הר להורגן". וכן מצינו בתורה "ויבוא אברהם לספוד לשרה ולבכותה", והיו צריכים ללמוד מזה. וכן
איתא ברמב"ן פר' עקב, שענין ההספד הוא לירד ולהבין חיים של יהודי. הגמ' אומרת שזה בחינת ספר
תורה שנשרף על כל יהודי ר"ל, על אחת כמה וכמה על יהודי במדריגה כזו, מזרע קודש מחצבתו.

כתיב בפרשתינו: "באר חפרוה שרים כרוה נדיבי עם במחוקק במשענותם", שכשמתאספים יחד
מחוייבים להתעורר ולהתחזק ולדבר ממאורעות הזמן. "באר חפרוה שרים במחוקק במשענותם". איתא
בזה כמה פרושים, "באר חפרוה", מובא באור החיים הק' שהכוונה על התורה, שזהו "במשענותם" לדורי
דורות. וכך הוא "באר חפרוה שרים", ואיתא בספח"ק "בידך אפקיד רווחי", כשהכוונה על מנהיגי ועסקני
ישראל שזכו למקור מחצבתם למעלה למעלה בקודש, כמו הרב אברהם יוסף שפירא זכר צדיק לברכה,
שזכה שמוצאו קדוש משפחת שפירא כידוע לכל, ועוד, וכן זכה להתחבר לבית החת"ס זי"ע.